

Copyright © 2022 Kate Frost
Translation copyright © 2023 Agencija Horas
Copyright za ovo izdanje © 2024 TEA BOOKS d.o.o.
Published worldwide in English by Boldwood Books Ltd
Translation rights arranged through Plima d.o.o.
and The Agency srl di Vicki Satlow

Naslov originala
Kate Frost
An Italian Dream

Za izdavača
Tea Jovanović / Maja Trifović / Nenad Mladenović

Glavni i odgovorni urednik
Tea Jovanović / Aleksandar Trifović

Lektura / Korektura
Agencija Tekstogradnja / Agencija TEA BOOKS

Prelom
Agencija TEA BOOKS

Dizajn korica / Crteži za korice
Alexandra Allden / Shutterstock

Izdavači
TEA BOOKS d.o.o.
www.teabooks.rs
i
Only Smiley
www.OnlySmiley.rs

Štampa
3D Plus, Beograd

Tiraž
1000 primeraka

ISBN 978-86-6142-140-2
COBISS.SR-ID 134739977

KEJT FROST

ITALIJANSKI
SAN

Sa engleskog prevela
Gordana Subotić

Beograd, 2024

*Mojim prijateljima.
Zbog njihove snage i hrabrosti u bolu.
Oni znaju o kome je reč.*

Ova publikacija u celini ili u delovima ne sme se umnožavati, prešampavati ili prenositi u bilo kojoj formi ili bilo kojim sredstvom bez dozvole autora ili izdavača niti može biti na bilo koji drugi način ili bilo kojim drugim sredstvom distribuirana ili umnožavana bez odobrenja izdavača. Sva prava za objavljivanje ove knjige zadržavaju autor i izdavač po odredbama Zakona o autorskim pravima.

1.

STELA

Stela Šo je imala tajnu. Zapravo, više od jedne tajne, ali ova je bila ogromna i uzbuđljiva, uprkos nemiru koji je takođe bio nov i obeshrabrujući. Tako nešto se njoj ne događa.

Nedeljama se spremala za taj trenutak, prolazila kroz čitav spektar osećanja u želji da saopšti novosti svojoj najboljoj prijateljici. A sad, da nije bilo tople penušave vode u džakuziju, dlanovi bi joj se znojili kao ludi.

Fern je izgledala zadovoljno, naslonjena leđima uz stranicu kade i zureći u noćno nebo. Stela nije mogla da se ne osmehne Fern u njenoj vunenoj kapici i bikiniju, azurnoplava voda presijavala se oko njih a tama otimala paru što se dizala u prohladan vazduh.

Banjski vikend u *Akva Sani* u Viltširu bio im je izgovor da provedu zajedno vreme – na Stelin račun. Rekla je da je dobila nagradni vikend, ali to nije bila cela istina. Fern je zadovoljno prihvatila; nije često ugađala sebi.

Stela je ujednačila disanje i zagledala se u svetla u okolnim borovima koja su sijala kao stotine razigranih svitaca. Malo dalje, duž osvetljene drvene staze, *Šumska banja* je primamljivo svetlucala. Ako se izuzmu živci, osećala se baš opušteno. Usredsredila se na Fern.

– Moram nešto da ti kažem.

Fern je pogledala preko džakuzija i namrštila se. – O moj bože, nisi valjda trudna?

– Šta? Ne. Kako da ne!

– Samo proveravam.

– Ja sam s decom završila. – Stela je znalački pogledala u Fern. – A nisam se ni verila. Kunem se.

– Onda dobro... – polako je rekla Fern, pogled njenih divnih plavih očiju bio je prikovan za Stelino lice. – Nemam više ideja.

Stela je duboko udahнула pa ispustila magleni oblak pare u januarsko večer. – Uplatila sam loto iz štosa. Imala sam ubitačan učinak na poslu, pa sam na povratku kući kupila bocu proseka i uplatila loto da proslavim. Ispostavilo se da sam imala mnogo sreće. – Na lepet krila u svojim grudima ponovo je duboko udahнула. – I dobila sam.

– Ti to ozbiljno? – Fern se uspravila u vodi. – Koliko?

– Milion.

– Dobila si milion?

Stela se nasmejala Ferninom piskavom uzviku i klimnula glavom. – Ozbiljno. Osvojila sam milion na državnoj lutriji. Zapravo, malčice više od toga.

Fern je zadovoljno zacičala i zagrlila Stelu, pokretom od kojeg se voda prelila preko ivice kade.

– Pa to je sjajno! – Fern je pustila Stelu i namestila svoju vunenu kapu.

– Zvuči ludo, znam, ali jednostavno nisam znala kako da ti kažem. – Bile su najbolje drugarice od viših razreda osnovne i mnogo toga su prošle zajedno. Ako se izuzme njena osamnaestogodišnja ćerka Kloj, Fern je bila jedina osoba kojoj je Stela poverila tu novost. Nije je rekla ni sestri, a svakako ne roditeljima, koje je ionako retko viđala.

– Otud ovaj banjski vikend?

Stela je klimnula glavom. – Htela sam da uradimo nešto posebno.

– Presrećna sam zbog tebe. – Fern je ponovo zacičala i pogledala u Stelu s mešavinom čuđenja i zaprepašćenja. – Mada to nije mala stvar.

– Pričaj mi o tome!

Fern je odmahнула glavom. – Šta ćeš da radiš s milion funti?

Stela je ispružila ruku duž ivice kade i zamišljeno se zagledala u Fern. – Mnogo sam razmišljala o tome. Hoću da kažem, kako da potrošim nešto od tog novca. Ogromna je to odgovornost i želim da donesem dobre odluke.

– Čekaj. – Fern se namrštila. – Kad si to zapravo dobila?

– U oktobru. Dobro, tad sam to saznala. Skoro četiri nedelje nisam znala da imam pobednički tiket.

– Kako si, dođavola, zadržala to za sebe?

– Htela sam da ti kažem, stvarno, ali mnogo je toga trebalo obraditi, činjenicu da odjednom imaš sumu novca koja će ti promeniti život. Morala sam da otvorim nov račun u banci, da popričam s ljudima iz *Lutrije*, zatim da se sastanem s pravim i finansijskim savetnicima. I sa životnim savetnikom. Na mnogo toga je trebalo misliti. A ako ćeš se zbog toga osećati išta bolje, tek sam početkom nedelje rekla Kloj, a Džejkobu još nisam saopštila jer će on odmah reći svom ocu, pogotovo ako mu kažem da mu ne govori. Ne mogu sad s tim da se borim. Ne želim da mi se ceo život okrene naglavačke. Zato sam odlučila da ćutim. Nisam htela da mi se ime i lice svugde pojavljuju i da se nosim s posledicama toga. Javno obelodanjivanje nije tako jednostavno. Mada i čuvanje tajne ima svojih mana. Tako mi je laknulo što sam ti napokon rekla.

– Drago mi je što si mi rekla. – Fern je posegnula preko penušave vode u džakuziju, spustila ruku na Stelinu i osmehnula se. – Mislim da ovo zahteva šampanjac!

Njih dve su malo kad provodile ceo vikend zajedno. S Kloj, koja je studirala pozorišnu umetnost na Univerzitetu Kingston, i s trinaestogodišnjim Džejkobom, koji je svaki drugi

vikend provodio kod oca, Stela je imala mnogo vremena da se usredsredi na sebe, da izlazi i uživa u životu, ali s Fern je bila druga priča. Majčinstvo u mladim godinama, podizanje blizanaca plus dvadeset godina braka s Polom uzelo je danak Stelinoj nekad živahnoj prijateljici, ljubiteljki zabave. Na pragu četrdesete, lepo je bilo videti je kako se opušta i konačno se zabavlja.

Rano su krenule tog jutra, odvezavši se svega sat od Nejl-sija do *Akva Sane* u Longlit Forestu. Smeh koji su usput delile vratio je Stelu u njihove tinejdžerske godine, kad nisu imale nikakvu odgovornost i ništa posebno o čemu bi razmišljale osim o tome gde da izađu. Često bi se zajedno odvezle do Bristola, ostavile auto kod drugarice, otišle u noćni klub u gradu i vratile se kod drugarice praveći buku – osim ako jedna od njih ne bi završila negde drugde na noćenju.

Vičući i kikoćući se izašle su iz džakuzija i suočile se s hladnoćom, pa obukle bele bademantile i u japankama otrčale drvenom stazom unutra, prošavši pored dela s bazenom i ušavši u saunu. Stela je zamišljala kako joj ta vrelna čisti pore, izvlačeći svu nečistoću. Zamišljala je i kako je zašla u sva njena karanja, pokušavajući da joj očisti prošlost. Da li bi išta izmenila da je mogla da se vrati? Verovatno. Zapravo, čemu zavaravanje? Svakako.

Što se tiče vezâ, Stelin ljubavni život bio je najblaže rečeno naizmenično dobar i loš. Dok je Fern zatrudnela nakon srednje škole, Stela je otišla na Univerzitet u Kardifu, gde je studirala poslovno upravljanje i do kraja uživala u studentskom životu. Ipak, nekoliko godina kasnije pošla je Ferninim stopama, kad je zlosrećna kratka veza na fakultetu rezultirala Kloinim rođenjem nedugo pošto je Stela diplomirala. Ona i Gari su izvukli ono najbolje iz tih okolnosti, venčali su se, preselili u Bristol bili zajedno koju godinu pre nego što su se razveli kad su Kloj bile dve godine.

Kako nije imala izbora nego da se vrati roditeljima, s kojima je imala težak odnos i pre nego što ih je razočarala neplaniranom trudnoćom, Steli je to bio preko potreban podsticaj da naporno radi za sebe i Kloj, da nađe početnički posao u marketingu za koji su bile potrebne veštine koje je stekla na fakultetu i da se iseli. Nekako je uspela da žonglira između posla i deteta, oslanjajući se na dadilje i prijatelje kao što je Fern, koji su joj omogućili da uspe kao samohrana majka.

Onda je upoznala Roda, i pala na njegov šarm i privlačnost. Život je neko vreme bio sladak. Venčali su se, stigao je i Džekob. Petogodišnja Kloj je obožavala svog malog brata. Nekoliko godina su bili porodica, baš kao Fern, Pol i njihove devojčice, Rubi i Amber, sve dok pukotine u Stelinom i Rodovom odnosu nisu postale nepopravljive. Istorija se ponovila, a ona je ponovo bila razvedena i po drugi put samohrana majka, iako su i Klojin i Džekobov otac nastavili da joj pružaju podršku.

Stela se promeškolljila na zakrivljenoj klupi obloženoj pločicama kao da joj je neudobno, i to ne samo od prožimajuće vreline saune. Život joj je bio dobar, mnogo bolji nego kad je bila udata, ali nije mogla a da se ne oseti poraženo kad bi pomislila na nekadašnje veze, koliko god da je jaka bila kad je trebalo da nastavi sama. Znala je da zrači samouverenošću i predusretljivošću koji su Fern zasenjivali, ali pre nego što je zatrudnela, *Fern* je bila ta koja bi obasjala prostoriju, koju bi svi primetili – naročito muškarci. Dok joj se znoj slivao s lica i između dojki stisnutih bikinijem, Stela je razmišljala o razlikama između njih dve. Fern je bila prirodno lepa, s krupnim očima kao u srne, punim usnama, blistavom porcelanskom kožom i nežnim crtama lica. Obe su bile plavokose, iako je Stela koristila pomoć iz bočice za svoju ledenoplavu kosu do ramena, dok je Fernina bila prirodno plava nijanse meda, duga i talasasta. Obe su bile vitke i u formi, iako je Stela imala izraženije obline, što je naučila da ceni kad je postala starija. Njena pojava na pragu

četrdesete poručivala je: spremna sam! Njeno geslo bilo je „koliko rada, toliko zabave“, ali znala je da Fern ne uživa u pomisli na četrdeseti rođendan. Stela ju je sad gledala kako žmuri leđima naslonjena na pločice, s dugom kosom skupljenom krpe-
nom gumicom, zlatni pramenovi uokviruju joj zajapureno lice. Ona nije bila od onih koji unose uzbuđenje, opredelila se ume-
sto toga za miran život, zadovoljavajući se svojom sudbinom. U
Stelinim očima, njena najbolja prijateljica je zasluživala bolje.

Dok je uzbuđena Fern zasipala Stelu rafalnim pitanjima o
dobitku na lotou, premestile se iz vreline saune u hladnoću
ledene pećine u kojoj su se osvežile i kikotala. Stela je uživala u
mekoj toploti svog paperjastog bademantila dok su se konačno
opuštale u skandinavskom kutku i raskravljivale se. Sedele su
na delu s postavljenim sedištima, podavijenih nogu, ušuškane
ispod prijatne ćebadi. Veštačka vatra se presijavala i pucketala
na sredini sobe, osećaj obamrlosti iščezavao je kako ih je oba-
vijala toplota.

– Ovo je život – uzdahnula je Stela.

Fern je izvila obrve. – I nešto na šta se možeš navići.

Stela je ćutke priznala da je ono što je za nju zadovoljstvo
zacelo za Fern vrhunsko zadovoljstvo. Odsad bi to mogla biti
njena stvarnost kad god poželi.

– Prvo što želim da uradim jeste da odem na odmor – re-
kla je Stela, gladeći svoju ruku koja joj je počivala na krilu na
mekom krznenom ćebet. – Mislila sam da odemo poslednje
dve nedelje maja da proslavimo svoj četrdeseti rođendan. Ti, ja
i naše devojčice. Džekob bi mogao da dođe s tatom na polo-
vini odmora. I Pol ako mu se sviđi. Nikad nismo išle na pravo
devojačko letovanje.

– Jesmo.

– Kampovanje u Velsu kad su devojčice bile male se ne ra-
čuna. – Ozbiljno je pogledala Fern, a zatim se zakikotala. – Ali
bilo je zabavno. Biće kao u stara vremena... Izuzev luksuza. –
Spustila je ruku na Ferninu. – I ja častim.

Fern je razrogačila oči. – O, Stela, ne možeš sav svoj novac potrošiti na nas. Ovaj vikend je više nego dovoljan.

– Želim to da uradim. I to je *naša* proslava četrdesetog rođendana!

Fern je odmahнула glavom. – To ne bi trebalo da bude zajednički događaj, moj rođendan je šest nedelja posle tvog.

– Pa šta? Ja želim da to bude rođendanska proslava za obe, da sa stilom obeležimo ulazak u četrdesete. – Stela se osmehnula i uzbuđeno udarila stopalom o gladak drveni pod. – Biće mnogo zabavno. Četrdesete će nam biti najbolja decenija u životu.

Primitila je da je osmeh iščezao s Ferninog lica. Nedavno su razgovarale o četrdesetima koje im se bliže, te je znala da je Fern nesigurna u pogledu ulaska u tu novu deceniju. Obe su provele dvadesete podižući decu, i dok je Stela i dalje imala posao i Džekoba kod kuće, taj deo života za Fern je bio završen. Dvadesetogodišnje Rubi i Amber su odrasle i napustile dom, majka im više nije bila zaista potrebna. Stela je znala da se Fern koprca i da ima dobar razlog za to. Ohrabivala ju je da radi ono što je usrećuje, bilo da je to da izlazi ili da ostvari svoje dugo gajene ambicije. Fern se bez sumnje zaglavila u kolotečini. Steli je bilo mrsko da je gleda takvu, naročito s obzirom na to da je Pol nastavio da živi kao uvek...

Spustila je toplu ruku Fern na nadlakticu. – Samo još nešto. Molim te, nemoj još nikom da kažeš. Ja ću saopštiti novost Amber i Rubi, ali nemoj još da kažeš Polu.

– Neću, ne brini. – Fern se pažljivo zagledala u Stelu. – Kad ćeš reći ostalima? Nije to nešto što možeš zauvek da kriješ. Čim počneš da troliš, ljudi će početi da postavljaju pitanja.

– Znam. – Stela je morala priznati da je obično pažljiva sa svojim teško zarađenim novcem. Troškarenje neće dugo proći neprimećeno. – Samo mi treba malo više vremena da razmislim o tome. Ne bih da se zalećem pa da zažalim. Ne bih ni da

ljudi ispuze na svetlost dana čim saznaju da imam novca. Zasad sam rekla samo onima u koje imam bezgranično poverenje, a to je prilično mali krug: samo ti i Kloj. Verujem i Džejkobu, ali ne verujem da njegov otac to neće svima istrtljati. – Izvila je obrvu. – Hajde, idemo da se presvučemo pa da proslavimo.

Posle večere zalivene s mnogo alkohola, a koja se sastojala od školjki na mornarski način i pileta na bretonski i uključivala mnogo koketiranja – bar sa Steline strane – s mladim i prilično naočitim konobarom, zaputile su se, ruku podruku, pripite i kikoćući se, kroz šumu ka svom luksuznom dvokrevetnom apartmanu od drveta, ugnežđenom među drvećem.

Stela je otvorila bocu šampanjca i uz prasak i zdravicu obe-
ma sipala po čašu.

– Za fantastične četrdesete. – Zvecnula je svojim čašom o Ferninu.

– I za prijateljstvo. – Fern se ponovo kucnula s njom i popi-
la gutljaj. – Onda, kuda bi da ideš na odmor?

– Pojma nemam. – Stela se nasmejala. – Toliko sam navi-
kla da mislim na troškove. Ne bih da predugo putujemo, zato
možda nekud u Evropi. – Mućkala je šampanjac u svojoj čaši.
– Negde gde je predivno i nadahnjujuće. Prikladno za četrde-
setogodišnjakinje. Po mogućstvu sa zgodnim muškarcima. –
Namignula je. Imala je mnogo muškaraca posle Roda, čak i još
jednu kratku vezu, ali nikoga s kim bi se istinski zblížila.

Fern se nasmejala. – Možda Italija. – Nabrala je svoj lepi
nos. – Španija? Toliko je mesta. Obilazak grčkih ostrva.

– To je to! Znam kako ćemo odlučiti kuda da idemo! – Stela
se sručila na sofu prolivši šampanjac na suknju. Odmahnula je
rukom, spustila čašu pa uzela svoj telefon. – Hajde da potraži-
mo najlepša ostrva u Evropi. – Ukucala je detalje za pretragu u
Gugl. – Zapiši svako od ovih na posebno parče papira.

Fern je uzela blok i olovku s pisaćeg stola.

– Spremna? – upitala je Stela dok je skrolovala kroz post sa zapanjujuće lepim slikama ostrva. – Santorini, Ibica, Kapri, Madeira, Rodos, Korzika, Mikonos, Sardinija, Hvar, Malta i Sicilija. Sva dolaze u obzir. – Uzela je blok od Fern, otcepila jedanaest listova, svaki presavila načetvoro pa ih spustila u praznu šolju. Pružila ju je Fern. – Hajde, izaberi jedan.

Fern je odmahнула glavom pa čašom šampanjca pokazala ka Steli. – A-a. Ne, ti ćeš. Ne zaboravi da ti častiš. Hoću da budeš zadovoljna izborom. Osim toga, tebe prati sreća.

Stela je zavukla ruku u šolju za kafu, izmešala papiriće pa izvukla jedan. S leptirićima u stomaku, razmotala ga je.

– Ah! – Pogledala je u Fern i osmehnula se. – Kapri. Idemo na Kapri!

Zagrlile su se i zaplesale po sobi. Steli se vrtelo u glavi od uzbuđenja, kao da su se godine istopile a one ponovo imale osamnaest i slavile posle večernjeg izlaska.

– Ne znam ništa o Kapriju – rekla je Fern zadihana kad su se obe sručile na sofu i uzele svaka svoje piće.

– U tome je čar, sve što znam to je da se nalazi uz italijansku obalu i da bi trebalo da je vrlo glamurozno mesto, na koje idu bogataši.

– To ti savršeno odgovara!

Stela je uzela svoj telefon i izguglala Kapri. – Ostrvo u Napuljskom zalivu čuveno po raznovrsnom krajoliku, vrhunskim hotelima i prodavnicama – pročitala je. – O, firmirane stvari i limončelo. Izgleda da Sofija Loren i Maraja Keri imaju tamo vile. Mislim da sam dobro izabrala!

Kucnule su se svojim šampanjskim čašama i ćaskale do duboko u noć, sve uzbuđenije zbog ostrva koje je izgledalo sve bolje i bolje što su više čitale o njemu.

U krevet su otišle odmah posle ponoći, ne bi li se naspavale pre poslednjeg dana ugađanja sebi, sa *elemis* tretmanima za

lice i telo koje su tog jutra zakazale. Steli je pao kamen sa srca kad je rekla Fern za svoj dobitak na lotou i bilo je simpatično, zaista lepo napokon videti Fern opuštenu i nasmejanu, no bilo je mnogo toga o čemu je trebalo da razgovaraju. Mnogo toga što je Stela želela da joj kaže. Ali pošto su bile pospane, ošamućene od vina i šampanjca, to je moralo da sačeka. Najpre će prebrinuti svoje rođendane i početi od početka narednu deceniju svog života. Ugrizla se za usnu; znala je da to neće teći tako glatko.

Pre nego što je navukla zavese, Stela se zagledala kroz prozor u mesečinom obasjanu šumu s visokim i tankim stablima, sa suvim granama spram vedrog neba boje indiga. Još joj je bilo teško da poveruje da je dobila na lotou. Bila je sigurna da je novac neće promeniti, ali sad je imala priliku da potpuno preokrene svoj život.

2.

FERN

U nedelju u deset uveče Stela je ostavila Fern pred kućom uz zagrljaj i obećanje da će uskoro razgovarati. Kuća je bila u mraku, gorelo je samo svetlo u hodniku koje se pali na tajmer.

Fern je mahнула i zatvorila vrata za sobom. Bilo je iscrpljujuće radovati se zbog Stele, i mada joj je istinski bilo drago zbog prijateljice, Stelin dobitak i uzbuđenje naglasili su njenu ljubomoru. Fern je znala da je oduvek bila malčice ljubomorna na svoju najbolju prijateljicu. I uvek se pitala zašto. Vodila je udoban život. Njen muž Pol imao je uspešnu građevinsku firmu tako da ona nije morala da radi, sama je odlučila da se bavi nečim kako bi imala neki svoj mali prihod. Za razliku od Stele, nije imala karijeru, samo nešto malo poslova sa skraćanim radnim vremenom, koje je godinama menjala. Sad je radila kao prodavačica u salonu nameštaja. Nikad je nije pokretao novac ili želja da izgradi karijeru kao Stela, koja se probila od asistenta za marketing do globalnog stratega – da bude iskrena, zapravo nije bila sigurna u čemu se sastojao Stelin posao. Što se toga tiče, bile su dva sveta. Fern je uvek tumarala, trudeći se da bude zadovoljna svojom sudbinom.

Tiho je ponovila: „Zadovoljna sam svojom sudbinom.“

Ostavila je torbu u hodniku i provirila u dnevnu sobu, za slučaj da je Pol zaspao na sofi, ali unutra nije bilo nikoga, televizor je bio ugašen, kapci još otvoreni.

Kuća je bila previše tiha bez devojaka. Čak ni posle dve godine, i dalje nije mogla da se navikne na to. Odmah posle srednje škole, Rubi se upisala na Univerzitet u Birminghamu, kako bi postala medicinska sestra. Bila je posvećena učenju, dok je Amber putovala Azijom i Australijom pre nego što je u Londonu upisala poslovne studije i studije marketinga. Dok je Rubi dolazila kući kad god može, Amber nije imala običaj da dolazi o praznicima ako je mogla to da izbegne. Fern su obe nedostajale, ali svakako joj je nedostajao lagodan odnos koji je nekada imala sa Amber. Ceo Fernin život u odraslom dobu vrteo se oko njih, te joj je i dalje bilo neobično da treba da misli samo na sebe i Pola, iako je on često bio van kuće, te se uglavnom sama vrzmala po njihovoj kući za koju su naporno radili gradeći Polov posao od nule.

Stela će se takođe vratiti u praznu kuću, iako bi Džejkob obično bio tamo. On je još bio kod oca, a Stela je trebalo da ode po njega sutra posle nastave. Njena kuća bar nije bila sasvim prazna. Ostalo joj je još nekoliko godina pre nego što Džejkob napusti gnezdo.

Još jednom ju je pogodila bolna ljubomora kad su joj se misli vratile Steli. Da li je zaista prirodno osećati zavist zbog sreće najbolje prijateljice? Njihovo prijateljstvo je preživelo do njihovog odraslog doba, i nastavile su da podržavaju jedna drugu kao mlade majke. Iako je Pol ostao uz nju kad je u osamnaestoj zatrudnela sa Amber i Rubi, Stela je bila ta na čiju se emocionalnu podršku oslanjala dok su se borile s roditeljstvom. Stela je bila ona za koju je znala da će uvek biti uz nju. Bila je presrećna zbog njenog dobitka. Ljubomora je savršeno uobičajena reakcija i neće biti ozlojeđena na Stelu zbog tog srećnog slučaja. Ona je to potpuno zaslužila.

Fern je upalila svetlo u kuhinji. Srce joj se steglo. Juče ujutru je izašla iz kuće, a prljavi tanjiri, činije i šolje već su se nagomilali u sudoperi. Vekna hleba ostavljena je sa strane, mrva je bilo

svuda po radnoj površini. Na šporetu je bio tiganj sa užeglom masnoćom. Vonj hladne slanine lebdeo je u vazduhu. Nabrala je nos i otvorila mašinu za sudove. Prazna, kakvu ju je ostavila. Poslala je poruku Polu.

Bezbedno stigla kući. Mnogo ti hvala što si mi ostavio sudove...

Verovatno neće ni pogledati telefon ako je izašao sa svojim prijateljima. Verovatno neće ni shvatiti njen sarkazam. Pretpostavila je da je on u pabu. Uveče bi obično nekud otišao – na fudbal ili u teretanu. Znala je da će ostaviti nered, ali znala je i da ga neće raščistiti kad se vrati kući, već će ujutru otići pravo na posao, tako da će na kraju ionako ona morati to da uradi. Mrsko joj je bilo da ujutru silazi u nesređenu kuhinju.

Fern je napunila mašinu za sudove i počela da pere ono što je ostalo. Zagledala se kroz prozor u baštu. Kuhinja je bacala taman toliko svetla da može da vidi deo ispred kuće. Bio je siv, grozan januarski dan, ali to joj nije smetalo u toploti banje. Osećala se kao u snu dok su joj ulje slatkastog mirisa utrljavali u bolna ramena, dok je plivala u toploj vodi spoljašnjeg bazena i plutala na leđima zureći u olovnosivo nebo. Bilo je to pravo uživanje i nešto što Fern inače nije radila jer bi morala da uštedi za to, ili da traži od Pola da joj plati. Mogla je samo da sanja o finansijskoj nezavisnosti kakvu Stela sad ima. Ali nije samo finansijska nezavisnost ono što joj je bilo na umu, bila je to zamisao o bilo kakvoj slobodi.

Poznato stezanje u grudima vratilo ju je u stvarnost; u čamotinju stvarnog života. Duboko je udahnula, skinula gumene rukavice i obrisala nekoliko sudova koji su stajali na dasci za sušenje.

Ako bude razumna s novcem, Stela više neće morati da radi. Mogućnosti su bile beskrajne, mada je postojalo i minsko

polje u vidu dva bivša muža, njihovih roditelja, da i ne pominje rodbinu i prijatelje. Fern čak nije bila sigurna ni da bi volela da osvoji toliko novca i da ima tako zbrkan ljubavni život kao Stela. Na kraju krajeva, ona je s Polom od njihove sedamnaeste godine, više od dve decenije.

Ulazna vrata su se zalupila. Ključevi su pali na pod. Pol je opsovao. Nije morala ni da ga vidi da bi zaključila da je pijan.

– Fern, dušo?

– U kuhinji sam! – Uzdahnula je i završila s brisanjem radne površine.

– Nisam znao da ćeš biti još budna. – Prikrao joj se pa je objumio rukama. Vonjao je na pivo i cigarete.

– Zdravo i tebi. – Izmigoljila se iz njegovog zagrljaja. Poslednje što je želela bilo je da započne svađu, te je odlučila da ne ističe da je raščistila njegov nered, ali nije bila raspoložena ni za njegove pijane ludorije. – Upravo sam se spremala da legnem. Hoćeš kafu da se otrezniš?

– Jok, dobro sam.

Izvila je obrvu ali ništa nije rekla. On je taj kome će ujutru biti teško. Izgledao je kao da jedva drži oči otvorene, a brada mu je bila obrasla bar dvodnevnom čekinjama. Verovatno je i prethodne večeri izašao. Uprkos umoru, obasjao ju je vragolastim osmehom. I posle dvadeset godina zadržao je privlačnost mladića.

– Jesi li lepo proveo večer? – upitala ga je, malo smekšavši.

– Mirno, s Gazom i Martinom. – Sipao je sebi čašu vode. – Idi ti; stižem ja za minut.

– Ne zaboravi da ugasiš svetlo. – Izašla je iz kuhinje, uzela svoju torbu iz hodnika pa se popela na sprat.

Otkako su devojke otišle, njihova četvorosobna kuća bila je prevelika. Sindrom praznog gnezda bio je neobična stara boljka. Osećala se kao da se vrzma bez stvarnog cilja, iako je, sudeći po ovom večeras bilo jasno da treba da brine o nedoraslom

muškarcu. Ako se izuzme sasvim kratka čarolija kad je napu-
nila osamnaest godina, nikad nije spoznala bezbrižno odraslo
doba, a sad kad je imala vremena da se usredsredi na sebe i ono
što želi da radi, bila je potpuno izgubljena.

Živela je za devojčice, ali više im nije bila potrebna. Postale
su odrasle žene, sa sopstvenim nadama i snovima. Bila je bliska
s Rubi, i često su razmenjivale poruke, ali sa Amber je bila dru-
ga priča, kao da joj se obraćala samo kad joj nešto treba.

Fern je uzdahnula. Kako još nije isplanirala odmor s Po-
lom, luksuzno letovanje sa Stelom na kojem će proslaviti svoj
četrdeseti rođendan trebalo bi da bude nešto čemu će se istin-
ski radovati, kao i vremenu sa Amber i Rubi. Možda će to biti
način da se ponovo zbliži sa Amber i shvati zašto je njihov
odnos postao tako zategnut. I ne samo njihov; tako je bilo i
s Polom. Amber je i s njim bila jednako nadurena i uzdržana
proteklih osamnaest meseci, i Fern nije znala šta su uradili da
je uznemire.

Skinula se i obukla pidžamu. Koža joj je još bila glatka i
meka posle vikenda u banji. Raspakovala je vreću s rubljem
za pranje i otišla u kupatilo. Častila je sebe skupim mlekom za
čišćenje, koje je upotrebila da ukloni ono malo šminke što je
imala.

Pol je dotrupkao na sprat. Vrata kupatila su se otvorila uda-
rivši o zid. Zarežao je.

Zašto je mislio da je pametno olešiti se u nedelju uveče, nije
joj bilo jasno. U kupatilskom ogledalu ga je uhvatila kako joj
se smeška sa otvorenih vrata. Bacila je prljavi tupfer u korpu.

On se dogegao do nje zavukavši joj ruku ispod gornjeg dela
pidžame i njušeći joj vrat. – Mirišeš primamljivo.

– Zato što sam ceo vikend ugađala sebi.

– O da, sranje. Umalo da zaboravim. – Zacerekao se.

Ne umalo, Fern je pomislila, *nego si zaboravio*. Njegov pi-
ćem pomućeni um sprečavao ga je da hoda pravo, a kamoli da
se seća gde je ona bila proteklih trideset šest sati.

– Jesi li se zabavila? – Produžio je rukom, našavši njene nage dojke i stegavši ih.

Namrštila mu se u ogledalu. On joj se zauzvrat osmehnuo.

– Jesam – rekla je. Napokon ju je milovao umesto da je steže. – Bilo je veoma zabavno i opuštajuće, upravo ono što mi je trebalo. Kao i Steli.

– Aha.

Znala je da je zapravo ne sluša.

– Dođi u krevet – rekao je, sklonivši ruke.

– Dolazim za minut.

Nestao je u sobi. Čula ga je kako skakuće unaokolo, pokušavajući da skine farmerke. Znala je da će je ujutru dočekati gomila prljave odeće koju će morati da opere.

Fern je istisnula zubnu pastu na četkicu i počela da pere zube. Bilo je teško sakriti tajnu od njenog muža. Mada večeras nije bio u stanju da je sluša. Dobitak na lotou bio je ogromna novost, posebno s obzirom na to da je Pol Stelu poznavao koliko i Fern. Njih troje su odrasli zajedno; prebrzo u Polovom i Ferninom slučaju. A on je večeras izgleda bio s Garijem, Stelinim prvim mužem. Poznavao je obojicu njenih bivših: Kloinog oca Garija i Džejkobovog oca Roda. Stela joj je jasno stavila do znanja da ne želi da ijedan od njih dvojice sazna za njen dobitak na lotou, zato bi bilo najbolje da ni Pol ne zna. Nema izgleda da bi on mogao da sačuva za sebe takvu vest. A ona će poštovati želju svoje prijateljice.

– Stela je pozvala mene i devojke na odmor s njom, i tebe ako budeš mogao da odvojiš nekoliko dana na kraju – doviknula je Stela iz kupatila. Ispljunula je u umivaonik, isprala četkicu pa je odložila. – Rana proslava četrdesetog rođendana. Nemaš ništa protiv? Ona časti od bonusa koji je dobila na poslu... – Glas joj je zamro kad je izašla iz kupatila i zatekla Pola naslonjenog na krevetu, zatvorenih očiju i širom otvorenih usta; nepravilno hrkanje govorilo joj je da je zaspao tvrdim snom.